

## MTL-netwerkbijeenkomst

8 november 2018

### Hier staan wij (voor)!

**Elf teamchefs gaven tijdens de MTL-netwerkbijeenkomst op donderdag 8 november een proeve van innovatieve denkkraft. Hun praktijkexperimenten 'toekomstgericht ontwikkelen' varieerden van een briefing in een ME-busje tot en met beter contact met burgers.**

'Je openstellen voor de wereld van buiten, dat kan niet alleen met blauwdrukken', stelt studieleader Benito Shukrula tijdens zijn welkomstwoord. En precies daarom bevat de master Tactisch leidinggeven (MTL) een onderwijseenheid Toekomstgericht ontwikkelen, waarvoor studenten als eindopdracht op hun werkplek een experiment moeten uitvoeren. Ze mogen zelf weten rond welk thema, als ze maar iets nieuws uitproberen en buiten de lijntjes durven te denken. Of zoals Bart van Rosmalen die met cellospel de dag opluistert, het formuleert: ook in een klassiek muziekstuk past soms een fikse scheut Jimmy Hendrix.

### Tottenham Hotspur

Tijdens vier workshoprondes vertellen elf studenten over hun experiment. Bij de presentatie van Alana Kanters-Scheper (eenheid Oost-Brabant) mogen de deelnemers plaatsnemen in een ME-busje. Via een iPad met beveiligde netwerkverbinding vertelt Alana hen daar over Briefing to-go oftewel briefing van bijstandspelotons onderweg.

Ze kreeg haar idee door te praten met medewerkers: waar zien jullie knelpunten? Een zo'n knelpunt is dat het bij grote evenementen als zeg de wedstrijd PSV-Tottenham Hotspur veel tijd kost om iedereen op een verzamelpunt voor de briefing en dan te verspreiden naar de locaties. Alana's oplossing is even simpel als slim: benut de reistijd voor briefing, dat bespaart je tijd en geld. Het is voor ME'ers even wennen, in plaats van te dutten in de bus, moeten ze nu alert zijn en luisteren, maar verder is het vrij eenvoudig in te voeren. Goed, de techniek kan haperen, zo horen deelnemers wel Alana's stem, maar is ze niet in beeld. Dat gaat nog goed komen, verzekert ze.

Ze is haar MTL-docenten dankbaar voor deze opdracht, vertelt ze na afloop desgevraagd. 'Ik zit niet op school om door een hoepel te springen voor examinatoren, maar om het politiewerk te verbeteren. Daarom is dit zo'n leuke opdracht: hier gaan we echt mee verder, we gaan het dit jaar al toepassen.'

### Schilderen

'Oh shit, moet dit echt?!' reageren mensen bij het zien van de verftubes en kwasten die Esther Schuilenburg (eenheid Amsterdam) op tafel heeft uitgesteld. Ja, dat moet, nee mag. Geïnspireerd door de aandacht voor creativiteit binnen MTL ging Esther op zoek naar nieuwe manieren om in contact te komen met haar jongere medewerkers. Want dat ervaart ze als een voortdurend dilemma in haar werk als teamchef: hoe kun je de perspectieven van verschillende generaties binnen de politie

verbinden?

Zelf volgde ze met jongere collega's een schilderworkshop bij het Amsterdamse inloophuis Blaka Watra een schilderworkshop. En daarom vraagt ze deelnemers nu te schilderen wat haar dilemma bij hen opriep. Onrust, zegt de een en houdt een schilderijtje omhoog met een keurig hoekje en daaromheen een wirwar van cirkels. 'We kijken naar die jongere generatie en weten dat het daar gebeurt, maar we doen er niets mee.' Het is juist een uitdaging, vindt een ander. 'Neem de tijd voor een open gesprek, mijn ervaring is dat mensen dit waarderen.' Een derde toont een doek met een hoge torenflat: bovenin praten de bazen en beneden moet de werkvloer het uitvoeren. Communicatie is dus het toverwoord. En mensen ruimte geven. MTL-docent Remco Brouwer wil het wel enigszins nuanceren: 'We hebben beide nodig, de kaders én de vrijheid.' Schuilenburg knikt: 'Ja die balans bewaken, dat is een vraagstuk waar ik nog niet uit ben.'

### **Politie van iedereen**

Meer presentaties staan stil bij die breekbare balans tussen regels en waarden. Een van de deelnemers heeft het 's ochtends bij de opening al gezegd in een bevlogen statement: 'De politie van iedereen, dat is wat ik graag wil. Maar echt onbevooroordeeld te werk gaan is best moeilijk.'

Peter de Vos (Hoeksche Waard) herkent zich in deze oproep. Zijn experiment kwam uit diezelfde vraag voor: zijn wij wel de politie van iedereen en doet wij eigenlijk wel de dingen die burgers van ons willen? Hij begint zijn presentatie met een ontspanningsoefening waarin iedereen elkaar eens even echt in de ogen mag kijken en contact maken. 'Binnen de master heb ik geleerd om niet alleen maar met mijn hoofd bezig te zijn, maar ook met mijn hart.'

Hoe kan dat hart weer in het werk komen? Door te luisteren naar burgers en naar de eigen mensen, is Peters stelling. Hij beproefde het in eigen team met een bijzonder experiment: op hun Instagrampagina zetten ze de post #umaghetzeggen. 'We kregen bizar snel reacties.' Zoals een man die wilde praten over parkeerproblemen in de wijk of een eenzame vrouw die de politie nou eindelijk wel eens wilde ontmoeten. Zo raakten politiemensen in gesprek met burgers én ging hun politiehart weer sneller kloppen. 'Mijn brigadiers zeiden: dit is gaaf! Dit moeten we vaker doen.' Datzelfde enthousiasme ontstaat ook bij Peters toehoorders. 'In de kern gaat dit over: doe ik ertoe? Als burger én als professional', vat MTL-docent Suzanne Denekamp het samen.

### **Zachte kant**

Ook bij Jeroen Gerits (Landelijke Eenheid) gaat het over communicatie. Zijn grote voorbeeld is Zweden, waar sociale en reflectieve vaardigheden bij de opleiding en bijscholing van de luchtvaartpolitie veel zwaarder wegen (70%) dan technische vaardigheden (30%). Dat komt de kwaliteit van werk en samenwerking ten goede.

Die aandacht voor zelfreflectie wilde hij graag ook bij zijn eigen afdeling inbrengen, maar dat bleek nog niet zonder slag of stoot te lukken. Hij spreekt al wijselijk niet over social skills, maar over non-technical skills – 'dat klinkt toch nog een beetje technisch.' De chefs instructie en vliegen waren weliswaar enthousiast, maar onder medewerkers was veel weerstand. Mogelijk, erkent hij zelf, omdat hij hen eerst via mail benaderde. 'Warme overdracht bleek beter te werken: gesprekjes met iedereen en debriefings bijwonen.' Jeroens stip op de horizon: van vrijblijvende reflectie naar bewust gedrag. Onno van Toor (basisteam Bergen op Zoom) kan vandaag nog even de kunst afkijken, over enkele maanden, in januari 2019, mag hij zelf een presentatie geven. Zijn experiment moet nog groeien, maar hij wil iets doen rondom nazorg voor medewerkers na ernstige incidenten. Hij voelt zich geïnspireerd door deze bijeenkomst, vertelt hij desgevraagd. 'Ik heb veel collega's gezien die zichzelf durven zijn en dat vind ik hoopvol.' Dit past helemaal bij MTL, vindt hij. 'De opleiding besteedt veel aandacht aan de vraag "wie ben jij?" en stimuleert ons tot reflectie. Dat is heel erg nodig, want de politie is een heel doenerige organisatie. Daarom vond ik het mooi te zien dat er veel experimenten over de zachte kant van ons werk gingen.'